

Tiedote 17.2.2003

Metsänomistajia halutaan entistä enemmän mukaan metsäsuunnitteluun

Metsäsuunnittelun suuri haaste on saada metsänomistaja muodostamaan selkeitä ja konkreettisia tavoitteita metsänomistukselleen. Suunnittelua tulisi kehittää siten, että paneudutaan riittävästi erilaisiin metsänomistajan tarpeisiin.

Alueellisia metsäohjelmia ja yksityismetsien suunnittelua on tutkittu hankkeessa, jota ovat rahoittaneet maa- ja metsätalousministeriö ja Metsämiesten säätiö. Hankkeen toteutti Oulun seudun ammattikorkeakoulu yhdessä Metlan Kannuksen tutkimusaseman kanssa.

Pohjois-Pohjanmaalla tutkittiin metsäsuunnittelijan ja metsänomistajan välistä vuorovaikutusta. Tutkimuksessa selvisi, että yleensä metsäammattilaisen näkemys määrittää sen, millaiseksi metsäsuunnitelma muodostuu. Tilakohtaisen metsäsuunnittelun suurin haaste on saada metsänomistaja kiinnostumaan suunnittelusta ja metsistään niin paljon, että hän pystyy muodostamaan selkeitä tavoitteita metsänomistukselle en. Myös sujuva tiedonkulku ja metsänomistajan itsenäisen päätöksenteko-oikeuden tunnustaminen ovat tärkeitä.

Metsänomistajan ja yhteiskunnan kannalta merkittävien kysymysten käsittely metsäsuunnittelussa edellyttää maanomistajien, metsäammattilaisten, luonnonsuojelun ja muiden asiantuntijoiden sujuvaa yhteistoimintaa. Yhteistoiminnallisen aluesuunnittelun kehittäminen on erityisen tärkeää tilanteessa, jossa ollaan ottamassa käyttöön uusia vapaaehtoisen metsiensuojelun keinoja. Keinovalikoimaan kuuluvat luonnonarvokauppa, tarjouskilpailu, luonnonhoitoalueet sekä metsäluonnon monimuotoisuuden yhteistoimintaverkosto.

Metsäohjelmatyön alueelliset erot pieniä

Metsäkeskukset ovat laatineet yhdessä metsätalouden sidosryhmien kanssa ensimmäiset alueelliset metsäohjelmat vuosina 2000-2001. Sidosryhmien kokemuksia metsäohjelmatyöstä selvitettiin kyselytutkimuksella Etelä- ja Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun sekä Lapin metsäkeskusten alueella. Sidosryhmistä erityisesti metsäteollisuus, metsänhoitoyhdistykset ja metsänomistajien liitto kokivat metsäohjelman ajavan heille tärkeitä tavoitteita. Sen sijaan ympäristöjärjestöt, porotalouden järjestöt sekä luontomatkailun edustajat arvioivat alueellisten metsäohjelmien ajavan heikosti heidän asiaansa.

Metsätalouden organisaatioverkostot ovat eri maakunnissa varsin samankaltaiset. Myös eri sidosryhmien tavoitteet ovat hyvin samanlaiset huolimatta alueiden erilaisuudesta (esim. metsien suojelun tilanne). Näin metsäohjelmatyöhön osallistuvien sidosryhmien ajamat valtakunnalliset tavoitteet eivät sisällä riittävästi alueellisia näkökohtia. Vastaisuudessa tulisikin nykyistä enemmän kannustaa maakuntia profiloitumaan omista lähtökohdistaan käsin.

Julkaisu: Tikkanen, J., Leskinen, L. A., Isokääntä, T. & Heino, E. (toim.) 2003.

Metsäsuunnittelun yhteistoiminnallista perustaa etsimässä. Tuloksia yksityismetsätalouden suunnittelun kentästä. Metsäntutkimuslaitoksen tiedonantoja 904. 82 s.

Lisätietoja:

Jukka Tikkanen, Oulun seudun amk, puh. 08-312 6966, jukka.tikkanen@oamk.fi

Leena A. Leskinen, Metla, puh. 010 211 3026, leena.leskinen@metla.fi

Tiedote Internetissä: <http://www.metla.fi/tiedotteet/2004/2004-02-17-metsasuunnittelu.htm>